

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

ROMANIA LIBERĂ

LUCRĂRILE CELEI DE A 7-a SESIUNI A MĂRII ADUNĂRI NAȚIONALE

Luni dimineața au avut loc lucrările celei de a 7-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Ora 10. În tribune se află membri ai corpului diplomatic, numeroși ziaristi români și străini, oameni ai muncii din Capitală.

În sala de ședințe a Marii Adunări Naționale intră conducătorii partidului și guvernului. Întreaga asistență, în picioare, îi salută prin aplauze furtunoase, îndelung repetate.

Tovarăși Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, I. Chișinevski, Gh. Apostol, Al. Moghioros, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, Al. Drăghici, D. Coliu, D. Petrescu, S. Bughici și alți membri ai guvernului iau loc în loja guvernamentală.

În loja Prezidiului au luat loc președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, tovarășul dr. Petru Groza, vicepreședinții Prezidiului Marii Adunări Naționale, M. Sadoveanu și M. Mujic, și membri ai Prezidiului.

Președintele Marii Adunări Naționale, tov. C. Pîrvulescu, declară ședința deschisă.

Înainte de a începe lucrările sesiunii, președintele Marii Adunări Naționale a evocat amintirea deputaților Lotar Rădăceanu, președintele Comisiei de afaceri externe a Marii Adunări Naționale, și acad. Ștefan Vencov, înecați din viață în perioada dintre cele două sesiuni.

Cei prezenți au păstrat un moment de reculegere în memoria celor doi dispuși.

Marea Adunare Națională a adoptat apoi ordinea de zi a sesiunii.

1. Ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. în perioada de la 30 mai până la 3 octombrie 1955.

Scrisoarea Președintelui Consiliului de Miniștri, Gh. Gheorghiu-Dej, către președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Tovarășe președinte,

Vă rog să supuneți Marii Adunări Naționale a R.P.R. următoarele: Ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 30 septembrie — 1 octombrie a.c. a constat că în ultimii ani activitatea guvernului în domeniul industriei, agriculturii, științei, vieții de stat, s-a îmbunătățit în mod serios, iar cadrele conducătoare din guvern au acumulat o bună experiență în ce privește activitatea administrației de stat.

Ținând seamă de necesitatea întări-

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate eliberarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Președintele Marii Adunări Naționale a dat cuvântul tovarășului Gheorghiu-

Cuvîntul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarășe președinte, Tovarăși deputați,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul Impunitivității muncii au însărcinat să prezint Marii Adunări Naționale propunerea privind desemnarea în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri a tovarășului deputat Chivu Stoica. Tovarășul Chivu Stoica este cunoscut poporului nostru încă din anii grei ai regimului burghez-moșieresc și dictaturii fasciste. Încă de pe atunci el s-a dovedit un fiu credincios al partidului nostru, un luptător dirz și vrednic pentru interesele clasei muncitoare și poporului. De aceea guvernele burghez-moșierești l-au ținut aproape 12 ani în închisoare. După eliberarea țării, tovarășul Chivu Stoica a fost însărcinat de Comitetul Central al Partidului cu diferite munci de răspun-

2. Alegerea președintelui Comisiei de afaceri externe și a președintelui Comisiei de propuneri legislative.

Deputatul Avram Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, a dat citire proiectului de lege pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în perioada de la 30 mai până la 3 octombrie.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate proiectul de lege pentru ratificarea decretelor emise în intervalul dintre sesiuni.

Din partea consiliului împuterniciților, deputatul Emil Mazilu a propus alegerea ca președinte al Comisiei de afaceri externe a Marii Adunări Naționale a deputatului Teodor Iordăchescu din circumscripția electorală Orlești, regiunea Pitești.

Marea Adunare Națională a ales în unanimitate pe deputatul Teodor Iordăchescu ca președinte al Comisiei de afaceri externe a Marii Adunări Naționale.

De asemenea, deputatul Emil Mazilu a propus eliberarea deputatului C. Paraschivescu-Bălăceanu din funcția de președinte al Comisiei de propuneri legislative în legătură cu primirea altor însărcinări. Marea Adunare Națională a aprobat propunerile făcute. În baza propunerilor consiliului împuterniciților, Marea Adunare Națională a ales ca președinte al Comisiei de propuneri legislative pe deputatul Stelian Nițulescu, membru al Comisiei de propuneri legislative.

După o scurtă pauză, Marea Adunare Națională își reia lucrările.

Președintele Marii Adunări Naționale a dat citire scrisorii pe care a primit-o din partea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, președinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Scrisoarea Președintelui Consiliului de Miniștri, Gh. Gheorghiu-Dej, către președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Tovarășe președinte,

Vă rog să supuneți Marii Adunări Naționale a R.P.R. următoarele: Ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 30 septembrie — 1 octombrie a.c. a constat că în ultimii ani activitatea guvernului în domeniul industriei, agriculturii, științei, vieții de stat, s-a îmbunătățit în mod serios, iar cadrele conducătoare din guvern au acumulat o bună experiență în ce privește activitatea administrației de stat.

Ținând seamă de necesitatea întări-

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate eliberarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate eliberarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej din funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Președintele Marii Adunări Naționale a dat cuvântul tovarășului Gheorghiu-

Cuvîntul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarășe președinte, Tovarăși deputați,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul Impunitivității muncii au însărcinat să prezint Marii Adunări Naționale propunerea privind desemnarea în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri a tovarășului deputat Chivu Stoica. Tovarășul Chivu Stoica este cunoscut poporului nostru încă din anii grei ai regimului burghez-moșieresc și dictaturii fasciste. Încă de pe atunci el s-a dovedit un fiu credincios al partidului nostru, un luptător dirz și vrednic pentru interesele clasei muncitoare și poporului. De aceea guvernele burghez-moșierești l-au ținut aproape 12 ani în închisoare. După eliberarea țării, tovarășul Chivu Stoica a fost însărcinat de Comitetul Central al Partidului cu diferite munci de răspun-

TOVARAȘUL GH. GHEORGHIU-DEJ
Prim secretar al C.C. al P.M.R.

În unanimitate Marea Adunare Națională a votat alegerea tovarășului Chivu Stoica în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Cuvîntarea tovarășului Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri

Tovarăși deputați,

Mulțumesc Marii Adunări Naționale pentru marea cinste ce mi-a făcut-o prin numirea în postul de președinte al Consiliului de Miniștri. Asigur Marea Adunare Națională că voi munci cu toată sîrguința pentru a îndreptăți încrederea ce mi se acordă. Sprijinindu-se pe succesele mari obținute, guvernul R.P.R. va continua cu aceeași fermitate ca și pînă acum aplicarea liniei partidului, linie de construire a socialismului în patria noastră și de apărare a păcii. (Aplauze).

În politica internă guvernul se va preocupa și pe viitor de întărirea ordinii democrat-populare și de consolidarea statului nostru. Așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvîntarea sa cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării României, sarcinile mari care ne stau în față cer întărirea continuă a statului nostru democrat-popular, dezvoltarea funcțiilor sale economico-organizatorice și cultural-educative, îmbunătățirea organizării și activității aparatului nostru de stat în domeniul economiei.

Guvernul, călăuzindu-se neabătut de învățătura leninistă cu privire la industrializarea socialistă, va acorda ca și pînă acum o atenție deosebită dezvoltării industriei grele și, odată cu aceasta, creșterii continue a producției de bunuri de larg consum și a construcțiilor de interes economic și social-cultural. Este necesar să depunem eforturi continue pentru extinderea tehnicii noi, mai ales în ramurile principale ale industriei, să muncim pentru neîntreruptă sporire a productivității muncii și scăderea prețului de cost al producției industriale. În agricultură, partidul și guvernul vor desfășura o muncă permanentă în vederea reconstrucției socialiste a agriculturii, singurul drum spre belșug și bunăstare, pe calea întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole și a sprijinirii țăranilor muncitori în îndeplinirea de noi întovărășiri de lucru în comun a pămîntului și

Primit cu aplauze îndelungate de deputați, la cuvîntul tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R.

gospodării colective. Odată cu aceasta, partidul și guvernul vor acorda sprijin țăranilor muncitori individuale pe calea coînterării ei materiale la sporirea producției vegetale și animale. Un factor însemnat al întăririi economiei naționale este dezvoltarea comerțului socialist de stat și cooperatist în orașe și sate, stimularea schimbului între oraș și sat, care va forma și pe viitor obiect de preocupare atentă a guvernului. Paralel cu dezvoltarea economiei naționale, în țara noastră are loc dezvoltarea culturii devenită bun al celor mai largi mase ale poporului. Vom continua să manifestăm cea mai mare grijă și dragoste pentru avîntul culturii în țara noastră. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român oamenii muncii din patria noastră își încordează forțele pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor planului de stat pe 1955 și totodată pentru îndeplinirea prevederilor primului plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R. pe drumul socialismului.

Înăptuirea acestor sarcini este temelia ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii. Proiectul de directive pentru al doilea plan cincinal 1956-1960, care este în curs de definitivare, exprimă clar faptul că în centrul politicii partidului și guvernului stă sarcina întăririi puterii economice a patrii noastre și ridicării nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră.

Tovarăși deputați, în ceea ce privește politica noastră externă, ea a fost expusă recent cu deplină claritate în cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la 22 august a.c. În această cuvîntare se arată că politica noastră de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră.

Tovarăși deputați, în ceea ce privește politica noastră externă, ea a fost expusă recent cu deplină claritate în cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la 22 august a.c. În această cuvîntare se arată că politica noastră de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră.

TOVARAȘUL CHIVU STOICA
Președinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R.

tre, se bucură de sprijinul însușit al întregului nostru popor. Aceasta este cea mai bună garanție a continuității și consecvenței politicii noastre externe. (Aplauze).

Poporul nostru și guvernul R.P.R. sint pătrunse de hotărîrea de a-și aduce contribuția la micșorarea încălzirii internaționale, la dezvoltarea relațiilor de colaborare și intensifi-

După o scurtă pauză, ședința Marii Adunări Naționale se redeschide.

Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, supune aprobării deputaților modificările în componența guvernului.

Marea Adunare Națională a aprobat eliberarea tovarășului I. Chișinevski din funcția de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, înlocuit a fost ales în funcția de secretar al C.C. al P.M.R.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate:

Numirea ca prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri a tovarășilor: Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Miron Constantinescu, eliberându-i din funcțiile pe care le dețineau pînă în prezent în guvern. În felul acesta, Consiliul de Miniștri va avea ca prim-vicepreședinți pe tovarășii: Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Miron Constantinescu și Alexandru Moghioros.

Marea Adunare Națională a aprobat cererea deputaților Nicolae Ceaușescu și Liuba Chișinevski, de a fi eliberați din funcția de membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Președintele Marii Adunări Naționale, tovarășul C. Pîrvulescu, a propus alegerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ca membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Propunerea tov. C. Pîrvulescu este primită de deputații Marii Adunări Naționale cu mare însuflețire. Toți se ridică în picioare și ovacionează îndelung.

Marea Adunare Națională în unanimitate a ales pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej membru al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Din însărcinarea consiliului împuterniciților, deputatul Emil Mazilu a propus ca membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale pe tov. Constantin Paraschivescu-Bălăceanu, deputat al circumscripției electorale Rimnicu-Sărat, regiunea Ploiești. Propunerea a fost votată în unanimitate.

Derbateri aprinse în Adunarea Generală a O.N.U.

Răspunsul lui N. S. Hrușciov la o întrebare a unui corespondent al ziarului „Pravda”

Declarațiile făcute de V. M. Molotov la plecarea din New-York

NICOLAE LUPU: Cazul negrului Tili provoacă indignarea poporului american

Scurte știri externe

Derbateri aprinse în Adunarea Generală a O.N.U.

Răspunsul lui N. S. Hrușciov la o întrebare a unui corespondent al ziarului „Pravda”

Declarațiile făcute de V. M. Molotov la plecarea din New-York

NICOLAE LUPU: Cazul negrului Tili provoacă indignarea poporului american

Scurte știri externe

Unele probleme ale cooperării întreprinderilor constructoare de mașini

În fața industriei constructoare de mașini este în momentul de față sarcina de mare răspundere de a da un nou avânt acțiunii de introducere a tehnicii noi în toate ramurile industriei, agriculturii, transporturilor, de a înzestra aceste ramuri cu mașini mai multe și mai bune, potrivit cerințelor tehnicii moderne.

Îndeplinirea acestui obiectiv face necesară între altele, ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a acțiunii de specializare și cooperare în întreprinderile constructoare de mașini. După cum se știe, o întreprindere este considerată specializată atunci când ea fabrică, cu un utilaj specializat și cu cadre specializate, o nomenclatură restrinsă și stabilă de produse sau semifabricate asemănătoare din punct de vedere tehnologic. În industria noastră există numeroase asemenea întreprinderi specializate, ca de pildă, uzinele de mașini-unelte „Iosif Kangei”-Arad și „Infrățirea”-Oradea, uzinele de tractoare „Ernst Thälmann”, uzinele de mașini agricole „Sămăntoarea”, „Tudor Vladimirescu”, „7 Noiembrie” și multe altele.

Practica întreprinderilor specializate confirmă în mod convingător faptul că specializarea duce la creșterea producției și a productivității muncii, la organizarea superioară a producției, la folosirea mai bună a capacității de producție a mașinilor și la reducerea prețului de cost.

Specializarea întreprinderilor din naștere, în mod necesar, la relații de cooperare între ele. Într-adevăr, uzinele constructoare de mașini nu-și fabrică aproape niciodată în întregime produsele lor; de regulă, ele primesc prin cooperare de la alte întreprinderi specializate, o serie de piese componente. Așa de pildă, uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Orășul Stalin primesc prin cooperare pompele de injecție de la uzina „I. C. Frimu” Sinaia. Tot așa uzinele „Vasile Roașă” livează uzinelor „Sămăntoarea”, în cadrul cooperării, lanțurile Gall pentru secerătoare-legători. Această legătură de producție dintre întreprinderi specializate care fabrică produse finite și cele care sînt specializate în fabricarea anumitor părți (subansamble, piese, etc.) care intră în componența produsului final, poartă denumirea de cooperare pe produse. Cooperarea pe produse este forma clasică a cooperării, ea fiind complementul necesar al specializării producției socialiste.

În practica uzinelor noastre s-a statornicit și un al doilea tip de cooperare: cooperarea tehnologică. În această formă a cooperării, anumite întreprinderi, avînd capacități de producție disponibile, mai cu seamă la utilajul special și mașinile grele, au posibilitatea să efectueze, în vederea îndeplinirii complete a rezervelor capacității de producție, o serie de prelucrări tehnologice pentru alte întreprinderi — cărora le lipsește sau au locuri înguste la asemenea feluri de uz.

Specializarea și cooperarea întreprinderilor sînt interdependente, întrucît specializarea dă naștere, în mod obligatoriu, unor livrări cooperare, iar dezvoltarea largă a cooperării între întreprinderi creează premisele unei diviziuni și mai pronunțate a muncii între diferitele întreprinderi specializate și deci ale unei specializări și mai adînci a acestora.

În sistemul conducerii industriei noastre, în afară de cazurile de cooperare în întreprinderi, livrările cooperare între întreprinderi sînt stabilite pe bază de plan de cooperare. Uneori se face confuzie între planul de aprovizionare și planul de cooperare, deși între acestea există o deosebire esențială. Prin planul de aprovizionare se livează materii prime (de exemplu oțel, laminat, cherestea) care se prelucurează integral în întreprinderea beneficiară, pentru a fi transformate în produse finite. Prin planul de cooperare se primesc părți componente din produsul finit care, fie că nu se mai prelucurează deloc în uzina beneficiară (de exemplu pompele de injecție livrate de uzinele „I. C. Frimu”), fie că se prelucurează numai parțial (de exemplu uzinarea pieselor turnate primite de la turnătorii unei alte uzine).

Cooperarea largă în producție prezintă mari avantaje tehnico-economice. În primul

rînd ea contribuie la reducerea prețului de cost și la îmbunătățirea calității produselor. Acest lucru este confirmat de practica industriei noastre constructoare de mașini. Astfel uzinele „Gh. Dimitrov” Arad, au fabricat ani de-a rîndul în secții proprii șuruburi pentru vagoane. După intrarea în funcțiune a fabricilor specializate de șuruburi „Muncitorul Liber” Bacău și „9 Mai” Cernavodă, a devenit posibil ca aceste întreprinderi să livreze prin cooperare șuruburi de calitate superioară și la un preț de cost de două ori mai scăzut față de șuruburile fabricate cu utilaj universal specializat la uzinele „Gh. Dimitrov”.

Această înaltă eficacitate tehnico-economică a prezintă și cooperarea tehnologică. Să ne închipuim ce s-ar întâmpla dacă majoritatea întreprinderilor constructoare de mașini și-ar efectua în atelierele proprii prelucrările mecanice la piesele mari pe un strung carusel de tipul celui construit la uzinele „23 August”. În acest caz ar fi nevoie de mari investiții pentru dotarea tuturor acestor întreprinderi cu acest utilaj scump și complex. În afară de aceasta, nici una din uzinele respective nu ar putea încălca în întregime, prin comenzi proprii, agregatul respectiv, obținînd astfel indici tehnico-economici de utilizare scăzuți și o folosire neeconomică a capacității de producție.

Așa dar cooperarea în producție constituie un mijloc de raționalizare a producției, de reducere a prețului de cost, de îmbunătățire a calității produselor, precum și de îmbunătățire la indicii de utilizare a mașinilor și agregatelor. Aceste avantaje ale cooperării justifică pe deplin interesul care trebuie acordat acestei probleme de către toate cadrele de conducere din întreprinderi.

Lărgirea și consolidarea cooperării în cadrul industriei constructoare de mașini este o sarcină importantă în momentul de față, constituind unul dintre mijloacele hotărâtoare pentru scoaterea la iveală și mobilizarea rezervelor interne ale producției. Aceasta presupune lichidarea lipsurilor existente în acest domeniu, luarea unor măsuri tehnice și economico-organizatorice, care să ridice acțiunea de cooperare pe treapta mai înaltă, corespunzătoare cerințelor etapei actuale de dezvoltare a industriei constructoare de mașini.

Principalele lipsuri în domeniul cooperării se referă la lipsa de ritmicitate în executarea comenzilor în cooperare și la deficiența în ceea ce privește calitatea livrărilor cooperare. Este limpede că aceste lipsuri provoacă neajunsuri grave în economia întreprinderilor beneficiare ale cooperării. Calitatea proastă a pieselor livrate prin cooperare sau ale prelucrărilor tehnologice efectuate prin planul de cooperare, se resimte, cum este și firesc, asupra calității produselor fabricate cu ajutorul acestor piese. Multe dintre deficiențele calitative pe care le-au prezentat în trecut baloaze fabricate de uzinele „Tudor Vladimirescu” s-au datorat tocmai calității slabe a pieselor turnate pe care această uzină le-a primit, prin cooperare, de la turnătorii altor întreprinderi. Dar nu numai atât. Lipsa de ritmicitate a livrărilor cooperare determină aceeași lipsă de ritmicitate în activitatea uzinei beneficiare, provocînd asalturi în producție la sfîrșitul perioadelor de plan, cu toate consecințele negative pe care le comportă această practică. În același timp lipsa de ritmicitate a livrărilor cooperare întîrzie asamblarea produselor, imobilizînd în mod inutil mijloacele circulante ale întreprinderii beneficiare, ceea ce are ca urmare încetinirea vitezei de rotație a mijloacelor și reducerea acumulărilor.

Care este cauza deficiențelor care mai există încă în îndeplinirea planului de cooperare?

Cauza principală a acestei deficiențe o constituie faptul că în multe întreprinderi problemele comenzilor în cooperare nu sînt tratate cu aceeași seriozitate și cu același spirit de răspundere cu care sînt privite sarcinile de producție ale întreprinderii, care decurg din planul de stat. O asemenea atitudine este profund dăunătoare, pentru că ceea ce constituie sarcina din planul de cooperare pentru întreprinderea furnizoare, re-

prezintă sarcină din planul de stat pentru întreprinderea beneficiară. De aici rezultă necesitatea de a acorda aceeași atenție îndeplinirii comenzilor în cooperare, ca și sarcinile proprii de plan ale întreprinderii.

În rezolvarea problemelor cooperării trebuie să se pornească întotdeauna nu de la interese înguste locale, ale fiecărei întreprinderi, ci de la interesele întregii economii naționale. În acest sens fiecare întreprindere trebuie să se simtă răspunzătoare nu numai de îndeplinirea propriilor sale sarcini de plan, ci de îndeplinirea planului de stat al întregii economii.

Pentru a îmbunătăți acțiunea de cooperare este necesar să se asigure o strîictă disciplină de plan în ceea ce privește cantitatea, calitatea, sortimentul și punctualitatea în executarea comenzilor în cooperare. Direcțiile Generale Industriale ar trebui să arate o mai mare exigență față de întreprinderi în ceea ce privește îndeplinirea conștiințioasă a programului de cooperare.

O mare însemnătate are studiarea atenției de către fiecare întreprindere a posibilităților largirii livrărilor cooperare, care scutesc unele întreprinderi de eforturi ce depășesc posibilitățile lor tehnice, asigurînd în același timp îmbunătățirea principalilor indici tehnici și economici.

Este necesar să se aducă îmbunătățiri în ceea ce privește planificarea relațiilor de cooperare între întreprinderi. În această privință au existat în trecut lipsuri în special în legătură cu faptul că s-au planificat livrări cooperare de la întreprinderi situate la distanțe mari, ceea ce provoca transporturi înecutate și cheltuieli inutile, deși existau uzine mai apropiate care ar fi putut efectua aceleași livrări în condiții tehnice egale.

O problemă de mare însemnătate este aceea a prețului de cost al producției cooperare. Unele întreprinderi consideră în mod cu totul nejustificat că executarea comenzilor în cooperare constituie un prilej pentru a-și mări în mod artificial rentabilitatea pe seama umflării prețului livrărilor cooperare. Așa s-au petrecut lucrurile la uzinele „Unio” Satu Mare, în ceea ce privește anumite livrări cooperare pentru uzinele „Gh. Dimitrov” și la Șantierul Naval Galați pentru anumite comenzi în cooperare ale uzinelor „Mao Tse-tun”.

Din cauze că prețul livrărilor cooperare este cît odată ridicat și influențează negativ nivelul prețului de cost la întreprinderea beneficiară, (la care piesa sau organul de mașină primit reprezintă o parte a unei mașini mai complexe), unele întreprinderi preferă să-și organizeze în uzina proprie producția pieselor pe care alfel le-ar primi prin cooperare. Bineînțeles că aceasta este o orientare nejustă, care contravine principiilor specializării și cooperării. Întreprinderile care procedează în acest fel realizează piesele cu mijloace meșteșugărești, care sînt departe de parametrii calitativi ai pieselor similare pe care le-ar fi primit prin cooperare de la uzinele specializate, ceea ce dăunează performanțelor în exploatare ale mașinilor la care ele sînt asamblate.

Este necesar să se combată cu fermitate practica uzinelor care livează cu întîrziere și care urcă nejustificat prețul livrărilor cooperare, deoarece aceasta dezorganizază activitatea de producție a beneficiarilor, urcî prețul de cost al producției acestora și mărește artificial rentabilitatea furnizorilor.

În industria noastră relațiile de cooperare sînt organizate deocamdată mai mult între uzinele din cadrul aceluiași minister. Pentru a măi eficientiza cooperării trebuie studiată și organizată o cooperare largă între unitățile aparținînd diferitelor ministere.

În fața întreprinderilor noastre stau larg deschise posibilitățile adîncirii și largirii legăturilor de cooperare. Interesele dezvoltării economiei naționale, ale îmbunătățirii activității economice și de producție a întreprinderilor, cer ca acțiunea de cooperare să fie sistematic îmbunătățită, printr-o mai bună organizare a acesteia și prin îndeplinirea exemplară a planurilor de cooperare stabilite.

H. D. STERIAN

Manifestări muzicale în Capitală

Filarmonica de Stat „George Enescu” din București își inaugurează activitatea pe stagiunea 1955-1956 cu un concert festiv de muzică de cameră dedicat memoriei și operei marelui nostru George Enescu. Concertul va avea loc miercuri 5 octombrie, la ora 20, în sala Ateneului R.P.R., cu următorul program: Sapte Iluzii, de versuri de Clement Marot (text: Constantin Stroeescu, artist emerit al R.P.R.); la pian: Yolanda Zaharia; „Cantabile și Presto” pentru flaut și pian (Prof. Vasile Iliescu, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat — flaut); la pian: Nicolae Rădulescu; Sonata nr. 1, op. 2 în re major, pentru vioară și pian (Mircea Săulescu — vioară, Mariana Săulescu — pian); Încheierea concertului pianistul Mindru Katz, artist emerit al R.P.R. și laureat al Premiului de Stat va executa Suita în re major pentru pian.

Joi 6 octombrie, ora 19.30, (în sala Ateneului R.P.R.), concert simfonic extraordinar dat de Orchestra Radio, care, sub conducerea dirijorului Gerhard Pfleger (Republica Democrată Germană), va executa următorul program: Uvertura „Freischütz” de Weber; Concertul nr. 2 în si bemol major pentru pian și orchestră (op. 83) de Brahms (Solist: Prof. Hugo Steurer din R. D. Germania); Simfonia a V-a în do minor de Beethoven.

Vineri 7 octombrie, ora 20, Filarmonica de Stat „George Enescu” organizează în cîntina „Lunei Prietenilor Romino-Sovietice” un concert de muzică sovietică, (Sala Ateneului R.P.R.). În program figurează: Sonata nr. 2 în la minor pentru violoncel și pian (op. 81) de Miskovski (interpretare: Serafim Antropov — violoncel și Ion Filonov — pian); în continuare soprana Maria Crisan, laureată a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului, va cînta lieder de Saporin, Kompaneț, Rakov și Zaimov. La pian Helmut Plattner. Concertul se încheie cu Cvatletul de coarde nr. 3 în fa major de Șostakovici, interpretat de Cvatletul Filarmonicii, compus din Mircea Săulescu — vioara I, Henri Brändier — vioara a II-a, George Popovici — violă și Serafim Antropov — violoncel.

Sîmbătă 8 octombrie, ora 19.45 și duminică 9 octombrie, ora 10.45 (în sala Ateneului R.P.R.), concert simfonic dat de Orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat „George Enescu”, colectiv artistic emerit din R.P.R., dirijor: George Georgescu, artist al poporului din R.P.R., laureat al Premiului de Stat. Programul va fi alcătuit din următoarele lucrări: Simfonia I-a de George Enescu; Concertul nr. 2 în do minor de Rachmaninov (Solist: Sylvia Șerbescu, artistă emerită a R.P.R.) și Suita de balet „Cînd strugurii se coc” de Mihail Jora.

„Probleme de Artă Plastică”

A apărut „Probleme de Artă Plastică” conținînd traduceri și referate din publicațiile sovietice, cuprînzînd în sume printre altele: Laptev A. M.: Cîteva probleme ale compoziției; Joganov B. V.: Rolul intuiției și al logicii în creația artistică; Arkind D.: Un monument al întemeietorului Moscovei; Drujnin S.: Însenămări cu privire la coloritul tablourilor lui Surikov; Alpatov M.: „Madona Sixtină” a lui Rafael.

Referate din revistele sovietice de specialitate. Cărți noi apărute în U.R.S.S., cronici.

trăgeau în fața vagoanelor, încercuiau sacii grei și se întorceau în tîrșur în cîntecul

vesele ale cărușășilor. În munte, la Avram lăncu, căzuse bruma argintind poienile și pădurile, dar cărușășii comunei vestii pentru meșteșugul lor în toată Țara Moșilor primeau cucuruzul pentru iarnă. Primiseră și fînă, fînă albă de grîu, din aceea din care moș Gligor din Clîmpeni vazează cîndva, jos în cîmpie, la Prisaca. „Am adus și eu atunci două lire de sămînță, povestesc el, că pentru mai mult nu mi-au ajuns banii. L-am sămănat, l-am plîvî și am așteptat să răsară pîta albă ca cerealele, așa cum o văzusem în Prisaca. Dar a ieșit negră la pîmînt și numai țărîțe. Deh, așa pîmîntul nostru, a oiață bătrînu. Dar să știți, și-a ridicat el din nou capul cărunt, spre mine, că acum grîul alb ca cerealele al celor din Prisaca a venit și la noi. Noi le dăm lemn pentru case, ciubere, aur și lînă, ei ne dau grîu, pîta, pîta albă cum pe la noi înalte o aveau numai domni”.

În cîmîntul cel nou din Clîruselea — „asa mîndrește de cîmînt nu în toată țară”, mica șosea cîvea în clasa a III-a a mocăniței, — l-am văzut pe moșii pregătindu-se pentru o serbare. Cîntau, iucau și-și aruncau vorbe de duh. Pe paștile de un verde deschis al Apenusilor, coborîse țatma, pe valea Arieșului, pînă hăt departe în munte se coveau merele goale, pîndu-se povara lor ramurile subțirile. Venise toamna, dar în Clîruselea oamenii se pregăteau de serbare. Perspectiva despărțirii, a pribegiei iostivoare prin țară, nu le mai întuneca chipurile. Cărele ieșiseră la transportul lemnului, oamenii la lucru în pădure și sentimentul că în sfîrșit sînt acasă îl resimțeau ca în fiecare din ultimii ani, cu o intensitate mereu nouă, nemăintîlucită parcă. Și poate de aceea gîlul făcîndu-l din Clîruselea și-și ghîslu pe scenă viersul de dragoste lîm pîrea mie și celorlalți privitori, plin de o săgălită veselie, rară altădată prin părțile acestee:

„Foale verde de aqad
cînd m-oi duce spre Abrud
te-ași pofti Leano să-mi ieși
la Baia de Arieș...”

cînta el. Și din cîmpie spre munte, urca, urca mereu, aural holdelor, arînd că odată, nu peste multă vreme, țara de piatră, de aur, de brad și de ape va fi o țară cu totul și cu totul de aur. Căci pe căările moșilor aural cel mai scump, acela din sufletele oamenilor, a prins a ieși la lumină.

MARIANA PIRVULESCU

CADRE PENTRU INDUSTRIA NOASTRĂ PETROLIFERĂ

În anul regîmîntului democrat-popular, învățămîntul a luat o dezvoltare fără precedent în țara noastră. Numeroase institute de învățămînt superior, înființate în acești ani, sînt o dovadă grăitoare a grijii partidului și guvernului pentru acest sector de activitate.

În clăuse: Studenții Leon Dogaru, Silvia Petrescu, Aurel Turcu și Consuela Popescu de la Institutul de Petroli și Gaze din București în ora de laborator la forajul sondelor primind explicațiile aspirantului asistent Mihai Olănescu la o instalație experimentală pentru determinarea forabilității rocilor.

Concertele Filarmonicii de Stat „George Enescu” la Praga

La sfîrșitul lunii septembrie, Filarmonica de Stat „George Enescu” din București care se află în turneu în Cehoslovacia sub conducerea maestrului George Georgescu a dat primele sale concerte în capitala țării prietene în sala Smetana, una din cele mai mari și mai frumoase săli de concerte din Praga.

În primul concert s-a executat Simfonia I-a de George Enescu, Simfonia spaniolă pentru vioară și orchestră de Ed. Lalo, (solist Ion Voicu) și poemul simfonic „Till Eulenspiegel” de Richard Strauss. Înainte de concert, profesorul și compozitorul ceh Emil Hlobil a urât bun venit orchestrei și dirijorului ei, care e bine cunoscut și iubit la Praga.

„Vizita unui colectiv atât de numeros, a spus vorbitorul, dă dovadă de adîncă legătură culturală dintre popoarele noastre. Noi urmărim cu cel mai mare interes creșterea muzicii românești și arta interpretativă a artiștilor romîni. Sîndem siguri că vizita Filarmonicii de Stat „George Enescu” va constitui un eveniment de cel mai mare interes artistic și uman, reprezentînd în același timp un prețios schimb de experiență”.

Programul s-a executat la un nivel excepțional; orchestra, solistul și maestrul George Georgescu au fost călduros aplaudați de numerosul public, în mijlocul căruia se aflau și reprezentanți ai guvernului cehoslovac, membri ai corpului diplomatic, numeroase personalități din viața muzicală a țării. În urma nesfîrșitelor ovatii ale spectatorilor, orchestra a executat în supliment Rapsodia I de George Enescu, care a provocat un entuziasm de neîncercat.

Al doilea concert din Praga care a avut loc tot în sala Smetana a prezentat piesele: Uvertura la „Nereșă vîndută” de V. Smetana, Suita de balet „Cînd strugurii se coc” de Mihail Jora, concertul pentru pian nr. 2 de Rachmaninov (solistă Silvia Șerbescu) și Simfonia I de Brahms. Și de data aceasta orchestra a dat dovadă de un înalt nivel artistic care a fost călduros apreciat în acest oraș cu străvechi și puternice tradiții muzicale. Eminentă pianistă Silvia Șerbescu a impresionat auditoriul prin siguranța, măiestria și strălucirea tehnicii sale, iar celelalte lucrări din program s-au cîntat fiecare în stilul cel mai autentic. La insistențele publicului s-a bisat finalul din Suita de Mihail Jora.

Publicul și-a exprimat și de data aceasta admirația în modul cel mai sincer față de artiștii romîni. În zilele care au urmat întreaga presă din Praga a publicat dări de seamă elogioase despre concertele Filarmonicii noastre.

După strălucite succese înregistrate de solii artiști romîni la Praga, Filarmonica de Stat „George Enescu” și-a continuat turneul în orașele Marianske Lazne, Gottwaldov, Brno și Bratislava.

Noutăți la Biblioteca Academiei R.P.R.

„Studii și Cercetări de Bibliologie”

Peste puțin timp va apărea pentru prima oară în țara noastră o revistă de „Studii și Cercetări de Bibliologie”, editată de Biblioteca Academiei R.P.R. Cele 400 de pagini ale revistei vor oglindi aspecte ale teoriei, istoriei, producției și răspîndirii cărții în țara noastră precum și o seamă de note referitoare la activitatea științifică a Bibliotecii Academiei R.P.R. și a principalelor biblioteci științifice românești. În primul număr al revistei vom putea citi studiile: „Sprijinul Rusiei împotriva țigărilor române în secolul al XVII-lea”, „Infimlărea și dezvoltarea bibliotecilor publice românești sub Regulamentul Organic”, „Gheorghe Asachi și începuturile tipografiei în Moldova”, „Emineescu și vechinul scrier romînesc”, „O bibliotecă socială în România, la sfîrșitul veacului trecut”. Din istoria bibliografiei românești. Catalogul sistematic din 1836 al Bibliotecii Mitropolitului din București etc.

La rubrica „Note” vor apărea cîteva importante lucrări științifice din care cităm: „Contribuții la începuturile tipografiei slave în Țara Românească”, „Emile Winterhalder, tipograf și revoluționar”, „Contribuții la Bibliografia românească veche”, „O lucrare medicală ardeleană, puțin cunoscută, din secolul XVIII”, „Asupra tezei de doctorat a lui Spiru Haret”, „Un portret necunoscut al lui Nicolae Bălcescu”, „Colecția de gravură a acad. prof. Mihail Ciuca”, „Un vechi tezaur de monede moldovenești rămas necunoscut”, „Activitatea lui Iohann Honterus, ca geograf”.

Primele bio-bibliografii

Încă din anii trecuți, cercetătorii Bibliotecii Academiei R.P.R. s-au ocupat de valorificarea trecutului nostru științific. Pentru a aduce la cunoștința generației de azi opera și activitatea oamenilor de știință din diferite domenii de activitate științifică, s-au întocmit o seamă de bio-bibliografii ale savanților noștri. Aceste bio-bibliografii cu-

prind cîte un studiu introductiv asupra vieții savantului, fiind urmat de bibliografia completă a scrierilor sale. Pînă în prezent au apărut bio-bibliografiile: „Aurel Vlaicu”, cu studiu introductiv de acad. Ele Carafoli, „Gheorghe Tîlcan”, cu studiu introductiv de acad. prof. G. Vrăncanu, „Troian Lăscu”, cu studiu introductiv de conf. A. Halanay și „David Emmanue” cu studiu introductiv de acad. S. Stoilov.

În prezent se află sub tipar încă 12 lucrări din această serie de bio-bibliografii consacrate lui „Petre Poni”, „A. Salganu”, „dr. Dim. Brînză”, „Emil Racoviță”, „Al. Ci. Iac”, „D. Voinov”, „Em. Teodorescu”, „Em. Bacalogh” și altele.

Noi manuscrise, documente și corespondențe

În ultima vreme, colecțiile speciale ale Bibliotecii Academiei R.P.R. s-au îmbogățit cu noi achiziții de manuscrise, documente și corespondențe. Dintre acestea enumerăm: cele două Teatravaghele slave, — unul din secolul al XVI-lea, iar celălalt, de la începutul sec. XVII, Antifonarul latinesc din sec. XV, scris în întregime pe pergament, Antigonul din sec. XVII din Ardeal, Cronica lui Drîzeanu, achizițiile din opera lui G. Coșbuc — „Superstițiile la romîni” și „Cîntul al XI-lea din Odissea”, manuscrise de mare importanță pentru literatura noastră.

Pentru colecția de documente s-a achiziționat în ultimele luni un însemnat număr de piese foarte vechi, importante pentru studiul istoriei patriei. Printre acestea amînim cele opt diplome maramureșene în latinesc datînd din sec. XV și XVI din colecția Mihail de Apsa; documentele moldovenești pe pergament de la Iliaș și Ștefan Voievod (1437-1447), și o seamă de documente de pe vremea lui Ștefan cel Mare, Petru Rareș, Petre Șchiopul, Radu Șerban, Ieremia Movila, Matei Basarab, Vasile Lupu. Mai amînim documentele moșiei Herăști și cele, datînd din secolele XVII-XVIII, ale familiei Herăscu din care se trage învățătorul boier Udriște Năsturel.

Munții sînt încondei, șe leagănul povestilor și legendelor. Undeva, între munți, s-a născut povestea „Mioriței” și tot din munți a coborît spre cîmpie legenda lui Manole, care și-a îngropat în vezi ziduri tot ce avea mai drag pe lume. Povestile și legende de mîntuitor, odată coborîte în cîmpie, se schimbă și se modelează după chipul și fața noilor povești, dar păstrează totuși ceva din aerul tare al brazilor, din neînfrînată mîndrie și libertate a muntenilor. O asemenea legendă m-a fost dat să aud coborînd din munte spre cîmpie, cu mocănița moșilor, din gura unui unchiș de 75 de ani, urmas al răscolului din Vidra lui Avram lăncu.

„Cînd dumnezeu a chemat oamenii să intre în pîmînturile, spunea unchișul, imbrăcat în haină de dimie groasă, a venit în fața Sfîinței Sale și un moș. Și i-a spus Domnul moșului: — Dacă ai să mă slujești cu credință, ale tale vor fi pîmînturile cele mănăstire din țară. Moșul și-a înfundat înșă palaria mică în cap, și a răspuns: Fie-mi cu iertare Doamne, dar eu nu pot fi sluga nimănui, nici barem a Sfîinței Tale. S-a mînat tare Domnul atunci, l-a gonit pe moș, de lîngă sine și i-a dat o țară numită și nu mai din piatră. Sfîințul Petre a avut înșă mie de moș și s-a rugat de Domnul ca barem cu ceva să-i inducă oasea viața. Și-a luat Domnul atunci un pumn de aur și un pumn de sîmînță de brad și le-a împrăștiat peste țara aceea de piatră. A trimis apoi aure, care au săpat adînc piatră și au înfundat aurul în miezul ei. Și i-a chemat iar Domnul pe moș, l-a arătat aural și pîmîntul, și i-a cerut să-și fie cu mulțămînt. Moșul înșă, neînduplecat, a zis că lui numai el singur și-e stăpîn. Și iar s-a mîniat Domnul și a trimis în munți spre pedepșirea moșilor pe domniile cei mari, pe groși și boieri, de i-au luat aural și pădurea. Și așa s-a făcut: că a rămas moșul din veac în veac numai cu piatră și cu apă”.

Legenda pe care într-o seară de toamnă timpurie o povestea un moș bătrîn, al cărui tată se răscolase odată cu Avram lăncu, poartă în ea adevărul nativ al tuturor legendelor, adevărul amar al veacurilor de silnică viețuire a unui popor de munteni mîndri și neînduplecați. Căci Țara Moșilor e o țară de piatră, de aur, de brad și de ape. O țară fără pîine. O țară pe care domni tuturor timpurilor nu au înțeles-o, au urit-o și au simțit-o dusmănat. Din veac în veac, moșii au coborît cuarele și cu piciorul din munte spre cîmpie, „la țară” cum spun cu tăc. Au cules rășnăși și astăzi pe aceste drumuri oameni care să cunoască mai bine adevărul, cîmpia și așezările țării ca moșii. Coborau „la țară” după muncă și pîine. Pentru acest popor de munteni, trăi-

Tara de piatră, de aur și de ape (I)

tori într-o țară de piatră și aur, cuvîntul „la țară” avea un înțeles magic, semnificînd un miraj greu de atins. „La țară” era pîta, era cucuruz, acolo holdele se unduiau auri în soare. Pentru neamul acesta de păduri, mereu flămînz, aural munților lor nu avea preț, aural nu se putea minca, el nu le putea da nici de pîta. Era al domniilor. Pentru ciubărari și aurari, pentru femeile lor de frumusețe robustă, pentru copiii lor cu ochi mari și străvezii ca ai ciubărilor, avea preț numai aural galben al holdelor, aural roșu al cucuruzului. Pentru acest aural al cîmpiei, care cînd le intra în case le lumina fețele cenușii, moșii au cîntat țara, au tăiat pădurile domniilor, s-au trînt pe brînci în strălucirile pîmîntului dîrînd cu prețul vieții lor, lumii, celălalt aural, cel al munților.

De la veac în veac s-au înmulțit pe meledurile moșilor domni, din veac în veac Arieșul ducea din munți în vale mereu mai multe lacrimi, mai multe jale. Din veac în veac s-au răscolit moșii în numele libertății lor, pentru pîta aurie a copiii, pentru izgonirea domniilor. Și așa s-a împrăgînat în sfîncă dură a Apenusilor, pătrînzînd adînc spre filioanele de aur, pe vîlle apelor, hrînd brazii, singele răscoalelor lui Horia și Avram lăncu. Aspri și neînduplecați ca stîncile fantastice ale Apenusilor, moșii s-au oprit suie de ani iobagiei. Ecorile vechii legende după care moșii nu poate fi sluga nimănui au răsunat amarnic în răscoale și nici singele scurs în văi și împrăgînat în piatră, nici scrișul roșii care a zdumărit pe Horia, nici zăngănitul armelor husarilor lui Franz Josef, n-au putut să le stingă, să le înăbușe. Ecorile acestee amestecate cu lacrimi, sudoare și sînge, le-au purtat mereu la vale și Arieșul și lă și Roșia și Albacul. Și nu odată, ele au coborît în văi, stringînd sub steagurile moșilor pe iobagii Ardealului, și de nimic nu se temeau domniile mai tare ca de steagurile moșilor, de furcile și topoarele lor ridicate în chiot de luptă.

Așa s-a scurs un mileniu aproape viața acestor locuitori ai munților, înfrînțiți cu piatră, cu aural, cu pădurea și cu apa. În foame amarnică de piatră și în răscoale în care oamenii înfrîncați adoma pietrei se ridicau împotriva foamii și a robiei.

Aural holdelor urcă spre munți

Pe cît de dărnici au fost Apenii cu aural metallic din pîntecelor lor, pe atît de egroși și de hațni au fost cu aural holdelor.

Dezbateri aprinse în Adunarea Generală a O. N. U.

Desfășurarea sesiunii în care s-a hotărât includerea problemei algeriene pe ordinea de zi

NEW YORK 2 (Agerpres). — TASS transmite: Ultima parte a sesiunii din dimineața zilei de 30 septembrie precum și întreaga sesiune din după-amiaza acestei zile au fost consacrate discuțiilor în legătură cu includerea problemei Algeriei pe ordinea de zi a celei de a 10-a sesiuni a Adunării Generale.

După cum s-a mai comunicat, la 22 septembrie, majoritatea Comitetului General a adoptat recomandarea de a nu se include această problemă pe ordinea de zi a sesiunii. După aprobarea ordinii de zi în sesiunea plenară din 27 septembrie, discuția în această problemă s-a prelungește și nu a fost terminată.

În sesiunea din 1 octombrie au luat cuvântul reprezentanții Angliei, Belgiei, S.U.A. și Franței și s-au pronunțat împotriva includerii problemei Algeriei pe ordinea de zi. În cuvântul ar. 2 din Carta O.N.U., conform căreia O.N.U. nu trebuie să se amestece în treburile interne ale statelor, ei au insistat asupra „necompetenței” O.N.U. de a examina această problemă. În special reprezentantul Belgiei, Spaak, a declarat că „multe țări se gîndesc dacă mai este necesar să rămînă în O.N.U.” dacă ea se va ocupa de asemenea probleme. El a afirmat că examinarea problemei algeriene în O.N.U. nu poate decât să creze dificultăți în rezolvarea ei pașnică și poate împinge Franța la acțiuni „și mai grave”. Spaak a mers pînă acolo încît a declarat că aici care insistă asupra includerii problemei algeriene pe ordinea de zi ar pune în joc soarta întregii Organizații a Națiunilor Unite.

Reprezentantul Statelor Unite, Lodge, a subliniat că Algeria este „o parte inalienabilă a Republicii Franceze”.

Reprezentantul Franței, Pinay, a declarat că dacă argumentele aduse în discuția problemei algeriene vor triumfa, atunci unitatea teritorială a oricărui stat, caracterul sacru al tratatelor și frontierelor „vor putea fi puse sub semnul întrebării”.

Pentru includerea problemei algeriene pe ordinea de zi a Adunării s-au pronunțat reprezentanții Indoneziei, Taiwanului, Republicii Costa-Rica, Libanului, Boliviei, Yemenului, Afganistanului, Indiei, Cehoslovaciei, Libiei și Uniunii Sovietice.

Delegatul Indoneziei, Agung, a declarat că poporul algerian „se află sub jugul colonialismului”, este lipsit de libertate, de egalitate, că el nu a comis nici o crimă și că Algeria s-a făcut considerată ca o parte a Franței. Autoritatea Franței asupra Algeriei, a declarat Agung, este menținută numai prin forță, iar forța nu este un răspuns potrivit la mișcarea națională. Națiunile Unite nu pot înlocui folosirea forței în relațiile internaționale.

Reprezentantul Taiwanului, Wan Waidhaya-kon, a indicat neîncrederea referitor la art. 2 din Carta O.N.U. Problema algeriană, a spus el, este legată de problema drepturilor omului, ne care Adunarea Generală este de deplină competență s-o examineze.

Hotărârile Consiliului de Miniștri al Franței în legătură cu situația din Africa de nord

PARIS 3 (Agerpres). — TASS transmite: În preajma reluării lucrărilor Parlamentului după vacanța de vară, situația politică din Franța este foarte încordată. Principala cauză a dificultăților guvernului o constituie situația din Maroc și din Algeria, care se ascunde din cauza lipsei unor reforme care pună zădărnici aspirațiile algerienilor și marocanilor.

La 2 octombrie, după sosirea din New York a membrilor delegației franceze în frunte cu ministrul Afacerilor Externe Antoine Pinay, a avut loc o sesiune a Consiliului de Miniștri în cadrul căreia s-au discutat problemele Algeriei și Marocului.

După cum transmite ziarul, la sesiunea s-a hotărât să se reînnoiească întărirea militară în Maroc unde în ultimele zile au avut loc noi răscoale ale triburilor care au atacat posturi militare franceze. În afară de aceasta Consiliul de Miniștri a confirmat hotărârea de a

Delegatul Libanului, Khoury, a calificat drept „fiecine juridică” afirmația că Algeria este o parte a Franței. Arabii din Algeria, a declarat el, nu au drepturile cetățenilor francezi, iar legislația franceză în vigoare în Algeria este o legislație „colonială”; ea a fost adoptată „în mod unilateral” fără consimțământul populației algeriene.

Reprezentantul Boliviei, Galdo, a arătat că refuzul de a include pe ordinea de zi a Adunării probleme ca, de pildă, problema algeriană sau cea cipriotă, creează în rândul popoarelor mici impresia că nu se ține seama de părerea lor.

Chamandi, delegatul Yemenului, a atras atenția asupra faptului că în Algeria „sînt omorîți mii de oameni care luptă pentru libertate”.

Este oare lupta pentru libertatea poporului o crimă? — a întrebat el. Chamandi a respins referirile la tratatele care ar lega Algeria de Franța, subliniind că aceste tratate „au fost impuse Algeriei și nu au fost recunoscute niciodată de către poporul algerian”. Poporul algerian, a declarat el în continuare, trăiește astăzi sub teama terorii și represaliilor. Chamandi a acuzat autoritățile franceze de violențe în fața evenimentelor din Algeria. Adunarea Generală trebuie să-și asume sarcina de a examina problema algeriană, pentru a contribui, în conformitate cu principiile Cartei O.N.U., la reglementarea pașnică a ei, fiind seama de interesele părților interesate și în primul rînd fiind seama de drepturile legitime și interesele naționale ale poporului algerian.

Delegația sovietică sprijină propunerea celor 14 state de a se include problema algeriană pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale.

Cu majoritatea de voturi, Adunarea Generală a respins recomandarea Comitetului General de a nu se include problema algeriană pe ordinea de zi. Cu 28 de voturi contra 27, problema algeriană a fost pusă pe ordinea de zi. Pentru această hotărâre a Adunării Generale au votat reprezentanții celor 14 state din Asia și Africa care au propus ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii, delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bielorusiei, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Filipinelor, Greciei, delegații unor țări latino-americane (Argentina, Bolivia, Costa-Rica, Guatemala, Mexic, Uruguay).

Impotriva hotărârii Adunării Generale au votat delegațiile a 27 de țări printre care Franța, Anglia, S.U.A., Canada, Olanda, Belgia, Australia, Suedia, Norvegia. Reprezentanții a cinci țări s-au abținut de la vot.

După anunțarea rezultatelor votului, reprezentantul Franței, Pinay, a declarat că Franța va considera orice recomandări ale Adunării Generale în această problemă ca fiind nule și neavenite, și că nu știe ce represiuni va avea acest vot asupra relațiilor viitoare între Franța și Națiunile Unite. Apoi, delegația franceză a părăsit sala de sesiune.

Reprezentantul Indiei a remarcat că dacă argumentele care au fost aduse împotriva includerii problemei algeriene ar triumfa în toamnă, peste 20 de țări — foste colonii, inclusiv Statele Unite, n-ar fi fost în prezent reprezentate la O.N.U. ca țări independente.

Reprezentantul Indoneziei, Agung, a declarat că poporul algerian „se află sub jugul colonialismului”, este lipsit de libertate, de egalitate, că el nu a comis nici o crimă și că Algeria s-a făcut considerată ca o parte a Franței. Autoritatea Franței asupra Algeriei, a declarat Agung, este menținută numai prin forță, iar forța nu este un răspuns potrivit la mișcarea națională. Națiunile Unite nu pot înlocui folosirea forței în relațiile internaționale.

Reprezentantul Taiwanului, Wan Waidhaya-kon, a indicat neîncrederea referitor la art. 2 din Carta O.N.U. Problema algeriană, a spus el, este legată de problema drepturilor omului, ne care Adunarea Generală este de deplină competență s-o examineze.

PARIS 3 (Agerpres). — TASS transmite: În preajma reluării lucrărilor Parlamentului după vacanța de vară, situația politică din Franța este foarte încordată. Principala cauză a dificultăților guvernului o constituie situația din Maroc și din Algeria, care se ascunde din cauza lipsei unor reforme care pună zădărnici aspirațiile algerienilor și marocanilor.

La 2 octombrie, după sosirea din New York a membrilor delegației franceze în frunte cu ministrul Afacerilor Externe Antoine Pinay, a avut loc o sesiune a Consiliului de Miniștri în cadrul căreia s-au discutat problemele Algeriei și Marocului.

După cum transmite ziarul, la sesiunea s-a hotărât să se reînnoiească întărirea militară în Maroc unde în ultimele zile au avut loc noi răscoale ale triburilor care au atacat posturi militare franceze. În afară de aceasta Consiliul de Miniștri a confirmat hotărârea de a

Delegatul Libanului, Khoury, a calificat drept „fiecine juridică” afirmația că Algeria este o parte a Franței. Arabii din Algeria, a declarat el, nu au drepturile cetățenilor francezi, iar legislația franceză în vigoare în Algeria este o legislație „colonială”; ea a fost adoptată „în mod unilateral” fără consimțământul populației algeriene.

Reprezentantul Boliviei, Galdo, a arătat că refuzul de a include pe ordinea de zi a Adunării probleme ca, de pildă, problema algeriană sau cea cipriotă, creează în rândul popoarelor mici impresia că nu se ține seama de părerea lor.

Chamandi, delegatul Yemenului, a atras atenția asupra faptului că în Algeria „sînt omorîți mii de oameni care luptă pentru libertate”.

Este oare lupta pentru libertatea poporului o crimă? — a întrebat el. Chamandi a respins referirile la tratatele care ar lega Algeria de Franța, subliniind că aceste tratate „au fost impuse Algeriei și nu au fost recunoscute niciodată de către poporul algerian”. Poporul algerian, a declarat el în continuare, trăiește astăzi sub teama terorii și represaliilor. Chamandi a acuzat autoritățile franceze de violențe în fața evenimentelor din Algeria. Adunarea Generală trebuie să-și asume sarcina de a examina problema algeriană, pentru a contribui, în conformitate cu principiile Cartei O.N.U., la reglementarea pașnică a ei, fiind seama de interesele părților interesate și în primul rînd fiind seama de drepturile legitime și interesele naționale ale poporului algerian.

Delegația sovietică sprijină propunerea celor 14 state de a se include problema algeriană pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale.

Cu majoritatea de voturi, Adunarea Generală a respins recomandarea Comitetului General de a nu se include problema algeriană pe ordinea de zi. Cu 28 de voturi contra 27, problema algeriană a fost pusă pe ordinea de zi. Pentru această hotărâre a Adunării Generale au votat reprezentanții celor 14 state din Asia și Africa care au propus ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii, delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bielorusiei, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Filipinelor, Greciei, delegații unor țări latino-americane (Argentina, Bolivia, Costa-Rica, Guatemala, Mexic, Uruguay).

Impotriva hotărârii Adunării Generale au votat delegațiile a 27 de țări printre care Franța, Anglia, S.U.A., Canada, Olanda, Belgia, Australia, Suedia, Norvegia. Reprezentanții a cinci țări s-au abținut de la vot.

După anunțarea rezultatelor votului, reprezentantul Franței, Pinay, a declarat că Franța va considera orice recomandări ale Adunării Generale în această problemă ca fiind nule și neavenite, și că nu știe ce represiuni va avea acest vot asupra relațiilor viitoare între Franța și Națiunile Unite. Apoi, delegația franceză a părăsit sala de sesiune.

Reprezentantul Indiei a remarcat că dacă argumentele care au fost aduse împotriva includerii problemei algeriene ar triumfa în toamnă, peste 20 de țări — foste colonii, inclusiv Statele Unite, n-ar fi fost în prezent reprezentate la O.N.U. ca țări independente.

Reprezentantul Indoneziei, Agung, a declarat că poporul algerian „se află sub jugul colonialismului”, este lipsit de libertate, de egalitate, că el nu a comis nici o crimă și că Algeria s-a făcut considerată ca o parte a Franței. Autoritatea Franței asupra Algeriei, a declarat Agung, este menținută numai prin forță, iar forța nu este un răspuns potrivit la mișcarea națională. Națiunile Unite nu pot înlocui folosirea forței în relațiile internaționale.

Reprezentantul Taiwanului, Wan Waidhaya-kon, a indicat neîncrederea referitor la art. 2 din Carta O.N.U. Problema algeriană, a spus el, este legată de problema drepturilor omului, ne care Adunarea Generală este de deplină competență s-o examineze.

PARIS 3 (Agerpres). — TASS transmite: În preajma reluării lucrărilor Parlamentului după vacanța de vară, situația politică din Franța este foarte încordată. Principala cauză a dificultăților guvernului o constituie situația din Maroc și din Algeria, care se ascunde din cauza lipsei unor reforme care pună zădărnici aspirațiile algerienilor și marocanilor.

K. Menon, ca și mulți alți reprezentanți ai țărilor care au ridicat problema algeriană în fața O.N.U., a subliniat că delegația sa se călăuzește de dorința „de a nu aștepta”, ci de a obține o reglementare pașnică a acestei probleme.

Reprezentantul U.R.S.S., V. V. Kuznetsov, a reamintit că la conferința de la Bandung 29 de țări din Asia și Africa au adoptat o hotărâre prin care au invitat guvernul francez să reglementeze fără întârziere în mod pașnic această problemă.

Dar, după cum au arătat evenimentele din ultima vreme din Algeria, acest apel al celor 29 de țări a fost ignorat de acei cărora le-a fost adresat. Situația de neliniște care s-a creat în prezent în Algeria, a spus delegatul sovietic, constituie o primejdie pentru cauza păcii în această regiune și nu poate fi considerată ca o problemă internă a unui singur stat.

Evenimentele din Algeria provoacă o neliniște legitimă în rîndul statelor vecine. Prin urmare, aceasta este o problemă de mare importanță internațională.

Noi considerăm, a declarat în încheiere Kuznetsov, că O.N.U. nu poate rămîne indiferent în fața evenimentelor din Algeria. Adunarea Generală trebuie să-și asume sarcina de a examina problema algeriană, pentru a contribui, în conformitate cu principiile Cartei O.N.U., la reglementarea pașnică a ei, fiind seama de interesele părților interesate și în primul rînd fiind seama de drepturile legitime și interesele naționale ale poporului algerian.

Delegația sovietică sprijină propunerea celor 14 state de a se include problema algeriană pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale.

Cu majoritatea de voturi, Adunarea Generală a respins recomandarea Comitetului General de a nu se include problema algeriană pe ordinea de zi. Cu 28 de voturi contra 27, problema algeriană a fost pusă pe ordinea de zi. Pentru această hotărâre a Adunării Generale au votat reprezentanții celor 14 state din Asia și Africa care au propus ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii, delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bielorusiei, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Filipinelor, Greciei, delegații unor țări latino-americane (Argentina, Bolivia, Costa-Rica, Guatemala, Mexic, Uruguay).

Impotriva hotărârii Adunării Generale au votat delegațiile a 27 de țări printre care Franța, Anglia, S.U.A., Canada, Olanda, Belgia, Australia, Suedia, Norvegia. Reprezentanții a cinci țări s-au abținut de la vot.

După anunțarea rezultatelor votului, reprezentantul Franței, Pinay, a declarat că Franța va considera orice recomandări ale Adunării Generale în această problemă ca fiind nule și neavenite, și că nu știe ce represiuni va avea acest vot asupra relațiilor viitoare între Franța și Națiunile Unite. Apoi, delegația franceză a părăsit sala de sesiune.

Reprezentantul Indiei a remarcat că dacă argumentele care au fost aduse împotriva includerii problemei algeriene ar triumfa în toamnă, peste 20 de țări — foste colonii, inclusiv Statele Unite, n-ar fi fost în prezent reprezentate la O.N.U. ca țări independente.

Reprezentantul Indoneziei, Agung, a declarat că poporul algerian „se află sub jugul colonialismului”, este lipsit de libertate, de egalitate, că el nu a comis nici o crimă și că Algeria s-a făcut considerată ca o parte a Franței. Autoritatea Franței asupra Algeriei, a declarat Agung, este menținută numai prin forță, iar forța nu este un răspuns potrivit la mișcarea națională. Națiunile Unite nu pot înlocui folosirea forței în relațiile internaționale.

Reprezentantul Taiwanului, Wan Waidhaya-kon, a indicat neîncrederea referitor la art. 2 din Carta O.N.U. Problema algeriană, a spus el, este legată de problema drepturilor omului, ne care Adunarea Generală este de deplină competență s-o examineze.

PARIS 3 (Agerpres). — TASS transmite: În preajma reluării lucrărilor Parlamentului după vacanța de vară, situația politică din Franța este foarte încordată. Principala cauză a dificultăților guvernului o constituie situația din Maroc și din Algeria, care se ascunde din cauza lipsei unor reforme care pună zădărnici aspirațiile algerienilor și marocanilor.

La 2 octombrie, după sosirea din New York a membrilor delegației franceze în frunte cu ministrul Afacerilor Externe Antoine Pinay, a avut loc o sesiune a Consiliului de Miniștri în cadrul căreia s-au discutat problemele Algeriei și Marocului.

După cum transmite ziarul, la sesiunea s-a hotărât să se reînnoiească întărirea militară în Maroc unde în ultimele zile au avut loc noi răscoale ale triburilor care au atacat posturi militare franceze. În afară de aceasta Consiliul de Miniștri a confirmat hotărârea de a

Delegatul Libanului, Khoury, a calificat drept „fiecine juridică” afirmația că Algeria este o parte a Franței. Arabii din Algeria, a declarat el, nu au drepturile cetățenilor francezi, iar legislația franceză în vigoare în Algeria este o legislație „colonială”; ea a fost adoptată „în mod unilateral” fără consimțământul populației algeriene.

Reprezentantul Boliviei, Galdo, a arătat că refuzul de a include pe ordinea de zi a Adunării probleme ca, de pildă, problema algeriană sau cea cipriotă, creează în rândul popoarelor mici impresia că nu se ține seama de părerea lor.

Chamandi, delegatul Yemenului, a atras atenția asupra faptului că în Algeria „sînt omorîți mii de oameni care luptă pentru libertate”.

Este oare lupta pentru libertatea poporului o crimă? — a întrebat el. Chamandi a respins referirile la tratatele care ar lega Algeria de Franța, subliniind că aceste tratate „au fost impuse Algeriei și nu au fost recunoscute niciodată de către poporul algerian”. Poporul algerian, a declarat el în continuare, trăiește astăzi sub teama terorii și represaliilor. Chamandi a acuzat autoritățile franceze de violențe în fața evenimentelor din Algeria. Adunarea Generală trebuie să-și asume sarcina de a examina problema algeriană, pentru a contribui, în conformitate cu principiile Cartei O.N.U., la reglementarea pașnică a ei, fiind seama de interesele părților interesate și în primul rînd fiind seama de drepturile legitime și interesele naționale ale poporului algerian.

Delegația sovietică sprijină propunerea celor 14 state de a se include problema algeriană pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale.

Cu majoritatea de voturi, Adunarea Generală a respins recomandarea Comitetului General de a nu se include problema algeriană pe ordinea de zi. Cu 28 de voturi contra 27, problema algeriană a fost pusă pe ordinea de zi. Pentru această hotărâre a Adunării Generale au votat reprezentanții celor 14 state din Asia și Africa care au propus ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii, delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bielorusiei, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Filipinelor, Greciei, delegații unor țări latino-americane (Argentina, Bolivia, Costa-Rica, Guatemala, Mexic, Uruguay).

Impotriva hotărârii Adunării Generale au votat delegațiile a 27 de țări printre care Franța, Anglia, S.U.A., Canada, Olanda, Belgia, Australia, Suedia, Norvegia. Reprezentanții a cinci țări s-au abținut de la vot.

După anunțarea rezultatelor votului, reprezentantul Franței, Pinay, a declarat că Franța va considera orice recomandări ale Adunării Generale în această problemă ca fiind nule și neavenite, și că nu știe ce represiuni va avea acest vot asupra relațiilor viitoare între Franța și Națiunile Unite. Apoi, delegația franceză a părăsit sala de sesiune.

Reprezentantul Indiei a remarcat că dacă argumentele care au fost aduse împotriva includerii problemei algeriene ar triumfa în toamnă, peste 20 de țări — foste colonii, inclusiv Statele Unite, n-ar fi fost în prezent reprezentate la O.N.U. ca țări independente.

Reprezentantul Indoneziei, Agung, a declarat că poporul algerian „se află sub jugul colonialismului”, este lipsit de libertate, de egalitate, că el nu a comis nici o crimă și că Algeria s-a făcut considerată ca o parte a Franței. Autoritatea Franței asupra Algeriei, a declarat Agung, este menținută numai prin forță, iar forța nu este un răspuns potrivit la mișcarea națională. Națiunile Unite nu pot înlocui folosirea forței în relațiile internaționale.

Reprezentantul Taiwanului, Wan Waidhaya-kon, a indicat neîncrederea referitor la art. 2 din Carta O.N.U. Problema algeriană, a spus el, este legată de problema drepturilor omului, ne care Adunarea Generală este de deplină competență s-o examineze.

PARIS 3 (Agerpres). — TASS transmite: În preajma reluării lucrărilor Parlamentului după vacanța de vară, situația politică din Franța este foarte încordată. Principala cauză a dificultăților guvernului o constituie situația din Maroc și din Algeria, care se ascunde din cauza lipsei unor reforme care pună zădărnici aspirațiile algerienilor și marocanilor.

Sosirea delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. în Iugoslavia

BELGRAD 3 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 octombrie, la Belgrad, a sosit cu un avion special, la invitația Scupșinei Populare Federative a Iugoslaviei, delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. în frunte cu A. P. Volkov, președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Pe aeroportul Zemun, pavoazat cu drapelul de stat al Iugoslaviei și U.R.S.S., delegația parlamentară a U.R.S.S. a fost întâmpinată de Vladimir Zecevic, președintele Voei Federative a Scupșinei Populare Federative a R. P. F. Iugoslavia și alții.

Pe aeroport A. P. Volkov, șeful delegației parlamentare sovietice a făcut o declarație în fața microfonului.

Sosirea lui Antoine Pinay la Paris

PARIS 3 (Agerpres). — La 2 octombrie, ministrul Afacerilor Externe al Franței, Antoine Pinay, șeful delegației franceze la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a sosit la Paris venind de la New York.

Pe aeroport el a declarat reprezentanților presei că deocamdată nu poate comunica ce hotărâri va adopta guvernul francez în legătură cu includerea pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U. a problemei algeriene.

După cum anunță agenția France Presse, Pinay a comunicat că reprezentantul permanent al Franței la O.N.U., H. Alphonse, s-a însoțit de asemenea la Paris. Ministrul Afacerilor Externe a subliniat că plecarea delegației franceze înseamnă că Franța nu este de acord cu hotărârea Adunării Generale și că nu dorește să participe la lucrările sesiunii. Aceasta nu înseamnă, a adăugat Pinay, că Franța se retrage din Organizația Națiunilor Unite.

Amînarea vizitei lui E. Faure și A. Pinay la Moscova

PARIS 3 (Agerpres). — TASS transmite: Referindu-se la cercuri bine informate, agenția France Presse relatează că guvernul francez a preferat să amîne pentru o dată mai îndepărtată vizita la Moscova a primului ministru E. Faure și a ministrului Afacerilor Externe, A. Pinay.

Impotriva hotărârii Adunării Generale au votat delegațiile a 27 de țări printre care Franța, Anglia, S.U.A., Canada, Olanda, Belgia, Australia, Suedia, Norvegia. Reprezentanții a cinci țări s-au abținut de la vot.

După anunțarea rezultatelor votului, reprezentantul Franței, Pinay, a declarat că Franța va considera orice recomandări ale Adunării Generale în această problemă ca fiind nule și neavenite, și că nu știe ce represiuni va avea acest vot asupra relațiilor viitoare între Franța și Națiunile Unite. Apoi, delegația franceză a părăsit sala de sesiune.

Reprezentantul Indiei a remarcat că dacă argumentele care au fost aduse împotriva includerii problemei algeriene ar triumfa în toamnă, peste 20 de țări — foste colonii, inclusiv Statele Unite, n-ar fi fost în prezent reprezentate la O.N.U. ca țări independente.

Reprezentantul Indoneziei, Agung, a declarat că poporul algerian „se află sub jugul colonialismului”, este lipsit de libertate, de egalitate, că el nu a comis nici o crimă și că Algeria s-a făcut considerată ca o parte a Franței. Autoritatea Franței asupra Algeriei, a declarat Agung, este menținută numai prin forță, iar forța nu este un răspuns potrivit la mișcarea națională. Națiunile Unite nu pot înlocui folosirea forței în relațiile internaționale.

Reprezentantul Taiwanului, Wan Waidhaya-kon, a indicat neîncrederea referitor la art. 2 din Carta O.N.U. Problema algeriană, a spus el, este legată de problema drepturilor omului, ne care Adunarea Generală este de deplină competență s-o examineze.

PARIS 3 (Agerpres). — TASS transmite: În preajma reluării lucrărilor Parlamentului după vacanța de vară, situația politică din Franța este foarte încordată. Principala cauză a dificultăților guvernului o constituie situația din Maroc și din Algeria, care se ascunde din cauza lipsei unor reforme care pună zădărnici aspirațiile algerienilor și marocanilor.

La 2 octombrie, după sosirea din New York a membrilor delegației franceze în frunte cu ministrul Afacerilor Externe Antoine Pinay, a avut loc o sesiune a Consiliului de Miniștri în cadrul căreia s-au discutat problemele Algeriei și Marocului.

După cum transmite ziarul, la sesiunea s-a hotărât să se reînnoiească întărirea militară în Maroc unde în ultimele zile au avut loc noi răscoale ale triburilor care au atacat posturi militare franceze. În afară de aceasta Consiliul de Miniștri a confirmat hotărârea de a

Delegatul Libanului, Khoury, a calificat drept „fiecine juridică” afirmația că Algeria este o parte a Franței. Arabii din Algeria, a declarat el, nu au drepturile cetățenilor francezi, iar legislația franceză în vigoare în Algeria este o legislație „colonială”; ea a fost adoptată „în mod unilateral” fără consimțământul populației algeriene.

Reprezentantul Boliviei, Galdo, a arătat că refuzul de a include pe ordinea de zi a Adunării probleme ca, de pildă, problema algeriană sau cea cipriotă, creează în rândul popoarelor mici impresia că nu se ține seama de părerea lor.

Chamandi, delegatul Yemenului, a atras atenția asupra faptului că în Algeria „sînt omorîți mii de oameni care luptă pentru libertate”.

Este oare lupta pentru libertatea poporului o crimă? — a întrebat el. Chamandi a respins referirile la tratatele care ar lega Algeria de Franța, subliniind că aceste tratate „au fost impuse Algeriei și nu au fost recunoscute niciodată de către poporul algerian”. Poporul algerian, a declarat el în continuare, trăiește astăzi sub teama terorii și represaliilor. Chamandi a acuzat autoritățile franceze de violențe în fața evenimentelor din Algeria. Adunarea Generală trebuie să-și asume sarcina de a examina problema algeriană, pentru a contribui, în conformitate cu principiile Cartei O.N.U., la reglementarea pașnică a ei, fiind seama de interesele părților interesate și în primul rînd fiind seama de drepturile legitime și interesele naționale ale poporului algerian.

Delegația sovietică sprijină propunerea celor 14 state de a se include problema algeriană pe ordinea de zi a actualei sesiuni a Adunării Generale.

Cu majoritatea de voturi, Adunarea Generală a respins recomandarea Comitetului General de a nu se include problema algeriană pe ordinea de zi. Cu 28 de voturi contra 27, problema algeriană a fost pusă pe ordinea de zi. Pentru această hotărâre a Adunării Generale au votat reprezentanții celor 14 state din Asia și Africa care au propus ca această problemă să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii, delegațiile U.R.S.S., R.S.S. Ucrainene, R.S.S. Bielorusiei, Poloniei, Cehoslovaciei, Iugoslaviei, Filipinelor, Greciei, delegații unor țări latino-americane (Argentina, Bolivia, Costa-Rica, Guatemala, Mexic, Uruguay).

Impotriva hotărârii Adunării Generale au votat delegațiile a 27 de țări printre care Franța, Anglia, S.U.A., Canada, Olanda, Belgia, Australia, Suedia, Norvegia. Reprezentanții a cinci țări s-au abținut de la vot.

După anunțarea rezultatelor votului, reprezentantul Franței, Pinay, a declarat că Franța va considera orice recomandări ale Adunării Generale în această problemă ca fiind nule și neavenite, și că nu știe ce represiuni va avea acest vot asupra relațiilor viitoare între Franța și Națiunile Unite. Apoi, delegația franceză a părăsit sala de sesiune.

Reprezentantul Indiei a remarcat că dacă argumentele care au fost aduse împotriva includerii problemei algeriene ar triumfa în toamnă, peste 20 de țări — foste colonii, inclusiv Statele Unite, n-ar fi fost în prezent reprezentate la O.N.U. ca țări independente.

Reprezentantul Indoneziei, Agung, a declarat că poporul algerian „se află sub jugul colonialismului”, este lipsit de libertate, de egalitate, că el nu a comis nici o crimă și că Algeria s-a făcut considerată ca o parte a Franței. Autoritatea Franței asupra Algeriei, a declarat Agung, este menținută numai prin forță, iar forța nu este un răspuns potrivit la mișcarea națională. Națiunile Unite nu pot înlocui folosirea forței în relațiile internaționale.

Reprezentantul Taiwanului, Wan Waidhaya-kon, a indicat neîncrederea referitor la art. 2 din Carta O.N.U. Problema algeriană, a spus el, este legată de problema drepturilor omului, ne care Adunarea Generală este de deplină competență s-o examineze.

Răspunsul lui N. S. Hrușciiov la o întrebare a unui corespondent al ziarului „Pravda”

MOSCOVA 3 (Agerpres). — TASS transmite răspunsul lui N. S. Hrușciiov la o întrebare a unui corespondent al ziarului „Pravda”.

„ÎNTREBARE: În legătură cu faptul că în unele ziare franceze au apărut diferite stiri referitoare la declarația dvs. privitoare la Africa de Nord făcută în cadrul convorbirii cu delegația parlamentară franceză, n-ați putea oare expune esența acestei probleme?”

RĂSPUNS: Referindu-mă la problema evenimentelor din Africa de Nord, am avut